

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ВОЛИНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ЛЕСІ УКРАЇНКИ

Наукове товариство аспірантів і студентів

МАТЕРІАЛИ
XIX Міжнародної науково-практичної конференції
студентів, аспірантів та молодих учених
(13–14 травня 2025 року)

**Молода наука Волині:
пріоритети та перспективи
досліджень**

Міністерство освіти і науки України
Волинський національний університет
імені Лесі Українки
Наукове товариство аспірантів і студентів

МАТЕРІАЛИ

XIX Міжнародної науково-практичної конференції
студентів, аспірантів та молодих вчених
**«Молода наука Волині: пріоритети
та перспективи досліджень»**
(13–14 травня 2025 року)

Електронне видання на CD-ROM

Луцьк
Вежа-Друк
2025

УДК 001(477.82)(082)
М 75

*Рекомендовано до друку вченою радою
Волинського національного університету імені Лесі Українки
(протокол № 5 від 30.04.2025 р.)*

Оргкомітет конференції:

Цюсь Анатолій Васильович – в.о. ректора Волинського національного університету імені Лесі Українки, д-р наук з фіз. виховання та спорту, професор, голова оргкомітету.

Єліссєва Людмила Володимирівна – проректор з науково-педагогічної роботи та міжнародної співпраці Волинського національного університету імені Лесі Українки, д-р економ. наук, професор.

Глова Ірина Василівна – начальник науково-дослідної частини Волинського національного університету імені Лесі Українки, канд. психол. наук, старший дослідник.

Ліповська–Маковецька Наталія Іванівна – заступник начальника науково-дослідної частини Волинського національного університету імені Лесі Українки, канд. економ. наук, доцент.

Караїм Ольга Анатоліївна – куратор Наукового товариства аспірантів і студентів Волинського національного університету імені Лесі Українки, канд. економ. наук, доцент.

Романюк Ярослав Євгенійович – керівник наукової групи Швейцарської федеральної лабораторії матеріалознавства і технологій (ЕМРА), PhD.

Іващенко Інна Алімівна – доцент кафедри фізичної хімії та біотехнологій Краківської політехніки імені Тадеуша Костюшко, канд. хім. наук, професор.

Луговська Марія – доцент інституту сільського господарства і садівництва Університету Природничо-Гуманітарного в Седльце, D.Eng., доцент

Мельничук Христина Олегівна – провідний фахівець навчально-наукового відділу Волинського національного університету імені Лесі Українки, канд. хім. наук.

Шуляк Назарій Олександрович – голова Ради молодих вчених Волинського національного університету імені Лесі Українки, PhD, старший викладач.

Пирог Вероніка Валентинівна – голова Наукового товариства аспірантів і студентів (сектор студентів)

Горбач Вікторія Віталіївна – голова Наукового товариства аспірантів і студентів (сектор аспірантів).

Матеріали XIX Міжнародної науково-практичної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень» (13–14 травня 2025 року). – Луцьк : Вежа-Друк, 2025. – 1 електрон. опт. диск (CD-ROM). – Об'єм даних 16,59 Мб.

ISBN 978-966-940-616-3

У збірнику вміщено тези доповідей та повідомлень студентів, аспірантів і молодих вчених, учасників XIX Міжнародної науково-практичної конференції «Молода наука Волині: пріоритети та перспективи досліджень» (13–14 травня 2025 року) у Волинському національному університеті імені Лесі Українки.

Матеріали подано за загальною редакцією наукових керівників.

УДК 001(477.82)(082)

© Гончарова В. О. (обкладинка), 2025

© Волинський національний університет імені Лесі Українки, 2025

ISBN 978-966-940-616-3

Замойська В. О.	
Управління соціально-економічною стійкістю підприємства в контексті його ефективного розвитку	146
Збожинський М. С.	
Сучасні підходи до мотивації персоналу підприємства	149
Землянський Д. І.	
Перспективи застосування штучних нейромереж в економічному оцінюванні постачальницької діяльності	152
Карайм В. П.	
Формування інституційного забезпечення сталого земельного менеджменту в агросфері	154
Кошкіна О. В.	
Економічна дипломатія та її роль у підтримці міжнародної діяльності національних підприємств	157
Куцай Н. Р.	
Деякі аспекти управління виробничою діяльністю підприємства	160
Кушнір Р. Я.	
Сутність і значення безпекоорієнтованого підходу розвитку підприємств в Україні	163
Лизун В. А.	
Впровадження інноваційних підходів та адаптація нових методологій в управлінні соціальними проєктами	167
Лізаров Ю. О.	
Удосконалення складових розвитку системи адміністративного менеджменту підприємства в умовах воєнного стану	170
Літвінчук В. С.	
Проблема низької конвертації фонду оплати праці в матеріальні блага через високий рівень податкового навантаження	172
Мельник Л. Є.	
Формування системи управління оборотними активами та короткостроковими зобов'язаннями підприємства	175
Мельник М. М.	
Економічні фактори впливу на розвиток міжнародних пасажирських перевезень	178
Найдюк П. В.	
Вплив великих мовних моделей (LLM) на динаміку прийняття рішень в управлінні ІТ-проєктами в медичних установах	180
Онисюк В. О.	
Сучасні механізми фінансування закладів вищої освіти в Україні: аналіз, проблеми та шляхи оптимізації	183
Привиденець І. Я.	
Військові облігації як інструмент фондового ринку України в умовах військового стану	185

6. Чухрай Н. І., Гірна О. Б. Формування ланцюга поставок: питання теорії та практики : монографія. Львів : Інтелект-Захід, 2007. 232 с.
7. Kozodoi N., Zinovyeva L., Valentin S., Pereira J., Agundez R. How Amazon Uses AI for Supply Chain Optimization amazon.science, 2019. URL: <https://www.amazon.science/publications/probabilistic-demand-forecasting-with-graph-neural-networks>.
8. How Walmart Uses Artificial Intelligence (AI) for Supply Chain Management CIO Dive, 2023. URL: <https://www.ciodive.com/news/walmart-AI-ML-retail/638582/>.

Караїм В. П. – аспірант
факультету економіки та управління
Волинського національного університету
імені Лесі Українки

Науковий керівник:
Черчик Л. М. –
доктор економічних наук, професор
кафедри менеджменту
ВНУ імені Лесі Українки

Формування інституційного забезпечення сталого земельного менеджменту в агросфері

Постановка проблеми. Сталий земельний менеджмент є основою ефективного управління аграрними ресурсами в умовах екологічних та соціально-економічних викликів. Для його реалізації необхідне формування цілісного інституційного забезпечення, що охоплює правові, організаційні, фінансові та інформаційні механізми.

Мета дослідження – визначити ключові складові та механізми інституційного забезпечення сталого земельного менеджменту в агросфері.

Результати дослідження. Сталий земельний менеджмент є комплексною системою управління земельними ресурсами, орієнтованою на раціональне використання, охорону та відновлення земель у поєднанні з інтеграцією соціальних, економічних та екологічних підходів. Перехід до сталого земельного менеджменту агросфери вимагає формування ефективного інституційного

забезпечення [2], яке включає реалізацію правових, економічних, організаційних, регуляторних та інформаційних заходів за такими напрямками:

1. *Розроблення концептуальних засад і нормативне визначення правового режиму власності на землі сільськогосподарського призначення.* З огляду на економічну, соціальну та екологічну цінність сільськогосподарських угідь, необхідним є забезпечення прозорості прав власності, дотримання принципу цільового використання земель та пріоритету суспільних інтересів у розпорядженні ними. Важливим є гармонійне співіснування різних форм власності: державної – на стратегічно важливі ресурси; комунальної – на землі місцевого значення; приватної – на ділянки, що використовуються у товарному агровиробництві. Передача землі у власність чи користування не повинна супроводжуватись втратою державного контролю за їх раціональним використанням.

2. *Формування законодавчо-правової бази сталого сільськогосподарського землекористування.* Необхідне чітке визначення правового статусу земель сільськогосподарського призначення, механізмів володіння, користування та розпорядження ними, особливо в контексті земельної реформи. Законодавче забезпечення має враховувати екологічні обмеження, земельну придатність, національні стандарти використання ґрунтів, зобов'язання щодо збереження родючості. Важливою складовою є імплементація міжнародних стандартів у сфері сталого розвитку, охорони земель та управління аграрною територією.

3. *Нормативно-регуляторне забезпечення сталого землекористування.* Регуляторна політика має сприяти раціональному використанню й охороні земель з урахуванням регіональних особливостей, природно-кліматичних умов і соціально-економічних потреб сільських громад. До пріоритетних заходів належать удосконалення механізмів оцінки землі, екологічного моніторингу, стимулювання агроекологічних практик, зменшення навантаження на ґрунти та підтримка зайнятості сільського населення.

4. *Організаційне забезпечення системи сталого земельного менеджменту.* Потребує створення дієвих інституцій на державному та місцевому рівнях, відповідальних за координацію землекористування, контроль за дотриманням екологічних норм,

захист прав землевласників і користувачів. Необхідно розробити ефективні моделі управління землями державної та комунальної власності, підтримувати розвиток кооперації, стимулювати впровадження агроекологічних технологій. Системне управління має ґрунтуватися на чіткому розмежуванні повноважень між органами влади, прозорості процедур передачі земель і підзвітності рішень щодо їх використання.

5. *Формування інформаційного середовища.* Однією з передумов сталого земельного менеджменту є забезпечення відкритого доступу до інформації про структуру земельного фонду, їх правовий статус, родючість ґрунтів, екологічний стан територій, що підлягають обробітці. Це передбачає цифровізацію кадастрових даних, функціонування публічних земельних порталів, проведення просвітницьких кампаній серед землекористувачів щодо вимог сталого землекористування, а також підготовку фахівців у сфері екологічно відповідального агровиробництва.

6. *Фінансово-інвестиційне забезпечення* [1]. Сприяння сталому землекористуванню потребує розробки ефективних фінансових механізмів: цільового субсидування, екологічного податкового регулювання, підтримки інвестицій в органічне землеробство, відновлення деградованих земель, меліорацію та інші природоохоронні заходи. Важливим є також стимулювання підприємницької активності у сільській місцевості, зокрема серед малих та середніх агровиробників, що сприятиме зменшенню соціально-економічної нерівності.

Висновки. Інституційне забезпечення сталого земельного менеджменту в агросфері є ключовим чинником для досягнення екологічного балансу, економічної ефективності та соціальної стабільності. Комплексний підхід до нього має охоплювати правове врегулювання власності та користування землями, удосконалення регуляторної бази, створення ефективних організаційних структур, розвиток інформаційної підтримки та інструментів фінансування. Реалізація цих напрямів дозволить забезпечити довгострокове, раціональне й відповідальне управління аграрними земельними ресурсами в умовах сталого розвитку.

Джерела та література

1. Катан Л. В., Васильєва Н. К., Вініченко І. І. Інституційне забезпечення фінансування сталого розвитку аграрної сфери України. Вісник Дніпропетровського університету. Серія: Менеджмент інновацій. 2016. Том 24, випуск 7. С. 207–214.
2. Cherchyk L., Khumarova N. Institutional Provision of Inclusive Recreational Nature Management: Background Status and Requirements. Economics Ecology Socium. 2021. № 5. P. 10–18. DOI: <https://doi.org/10.31520/2616-7107/2021.5.3-2>

Кошкіна О. В. – здобувачка освіти
2 курсу факультету економіки та
управління Волинського національного
університету імені Лесі Українки;

Науковий керівник:
Хомюк Н. Л. – доктор економічних наук,
завідувач кафедри менеджменту
ВНУ імені Лесі Українки

**Економічна дипломатія та її роль у підтримці міжнародної
діяльності національних підприємств**

Постановка проблеми. Проблема полягає в необхідності ефективного використання інструментів економічної дипломатії для забезпечення підтримки та сприяння міжнародній діяльності національних підприємств в умовах зростаючої глобальної конкуренції, геополітичної нестабільності, різноманітних економічних та регуляторних бар'єрів на зовнішніх ринках. Недостатня або неефективна економічна дипломатія може призвести до обмеження можливостей для виходу національних підприємств на міжнародні ринки, ускладнення захисту їхніх економічних інтересів за кордоном, зниження привабливості країни для іноземних інвестицій та втрати конкурентних переваг у глобальній економіці.

Мета дослідження. Метою є всебічний аналіз інструментів економічної дипломатії у провідних світових країнах для виявлення кращих практик щодо підтримки міжнародної діяльності